

כל חי, ונשארו יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמזעות ממונו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הפוכה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה. ועין עוד בבאר מתוק מדבש, שם, שביאר שכמו שצריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כך גם צריך להוסיף בלימוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הוזהר הקדוש, עיין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלימוד התורה כמו לימוד הוזהר בשבת שנהשב למאה מליון שנה תורה.

הבה נתחזק בלימוד הוזהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלימוד בשבת קודש.

רבתינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, בלשון הוזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהוון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבטא משאר יומין.

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל: גדול פעל הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באוני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים והמש שנה בימות החול". ופסק הגה"ק הכף החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הוזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושונה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הוזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה'פסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הוזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: במה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם במה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעבדים הגאלה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה. העולה מדברי רבתינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, בלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה וכל העולם מתעלה על ידו. ובנוסף על כך הדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הוזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הריווח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח (עיי"ש), על בן באשר

לומד בפורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שונה מאה מליון שנה תורה!!!! ושנה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד זוהר הקדוש בשבת, בכל שנה הנך משלם את הקדוש ברוב הוא ומקום את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

ומדברי זוהר הקדוש מבואר שמי שלא רוצה ללמוד זוהר מחזיר עולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חיב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע רח"ל מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

– על מהנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמוד זהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י ע"ה בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן.

ועל בן התקבצו כל ישראל באהדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו פולם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה⁷. ובזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקיים "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר".

וכאן עבודתו של הזקן והפסיל היצר הרע המצר צעדינו ומשים כל כחותיו לכל נזכה לגאולה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא פנחש ערמומי מבין שבאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל בן הזר ומבכיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ם ופוסקים, קודם ימלא פרכו בש"ם ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ם ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – ביצד?

בדי ללמוד ש"ם ופוסקים מעיד הרמב"ם ז"ע כי 300 שנות לימוד לא יספיקו לאדם, ועל

עוסק בתורה ובנמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלובן, מרא דרוין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל.

וכמו שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלא הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

7. בספר אור תורה – ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ה, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ה, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך שרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים לג, ג), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים ממנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק הלך (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעמוק בתורה ובנמילות חסדים כו', עכ"ל.

וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא

זה נאמר לא עליך המלאכה לגמור! וכבר ענה הכבא סאלי הקדוש "קדם ילמד קבלה וזהר ורק אז ש"ם ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל), וכן כתב הגאון הקדוש מוילנא "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סדור הגר"א). וכן כתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים) כי קדם ילמד וזהר וקבלה' כי גמרא בלי זהר וקבלה בעיוור המגושש בקיר. וכן פותב האר"י אש"לג (הקדמה לפנים מסבירות), וכן הרשב"י הקדוש (תיקוני זהר תיקון מג'), וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אין הדבר נכון' כי אלו ספרי חכמה, ומהפך הוא הנכון, כי חוכה בדורות האחרונים להחזיק וללמוד חכמה זאת (זהר וקבלה) וכן כתב מרן החיד"א זי"ע (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זהר בכל יום". כבר כתב החפץ חיים זי"ע שהחוכה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, וכן למד הנוצר חסד הקדוש זהר עם ילדים בני 9 בנגד המינות, וכן כתב חפץ חיים הקדוש זי"ע (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". – פותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למהרה"י הקדוש) וכן פותב הרמ"ק הקדוש זי"ע (פרדס רמונים) כי הנשמות בדור הזה, הן מביחנת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל כן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזהר בלבד, כי ידוע כי הכלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא באן המקום להאריך (זהר בעל הפלם, פתיחת להכמת הקבלה כ"ד). שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא זי"ע). – פתוב בגמרא על בית המקדש, אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאלו הוא ההריבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם כן איך יבנה בית המקדש מחדש? עונה שלמה המלך זי"ע "בהכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: ובדעת חדרים ימלאו" (משלי כד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו כנגד הספירות חכמה בינה ודעת שכן רק בהכמה (לימוד זהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה פולו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך זי"ע. אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא באן המקום להאריך.

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה כמה לעזר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה". בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל בידיע מדברי רבותינו). ובודאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוה"ק מבטח לנו שגופה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ללמוד ולקרא בזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה, ולכן החלטנו להדפיס קונטרסים המחלקים ל-54 שבתות השנה – כדי שכל אדם מיישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנגל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, וקנים עם נערים. ומי שמעוניין לעזור לכך יהיה שתף להרשב"י זי"ע"א".

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל חוכת שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם

שמעו, מקבל שְׂכָר על כל מזה שִׁיעוּשָׁה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אֲזוּ מִקְבֵּל כֹּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שֶׁלֹּא שָׁמַע לֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלְק הַגִּיהֲנוּם שְׁלוֹ.

וְאִם בְּרִצְוֹנָה לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצְחָה! "עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ.." וְלִקְרֹב הַגְּאוּלָּה – הַנֶּהָד יְכוּל לְחַלֵּק סֵפֶר "עֲרֵפֶה שֶׁל שְׁעָה", הַמְעוֹדָד וּמְעוֹרָר לְלִמּוּד זוֹה"ק בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבִיּוֹם טוֹב.

וְאִם בְּזִכּוּתָהּ יִלְמַד אֲפִילוּ יְהוּדֵי אֶחָד תּוֹרַת הַזוֹהַר הָרִי תִזְכֶּה לְמִילּוּנֵי שְׁנוֹת תּוֹרָה, כִּי כֹל הַלּוֹמֵד שְׁעָה זוֹה"ק בְּשַׁבַּת עוֹלָה לוֹ לְמֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְאִם תִּכְפִּיל בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה וְיו"ט, לְכָל יְמֵי חַיָּיו, וְיִמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַעִים] תִּגְיַע ל' 640 מִלְּאִירָד שָׁנָה תּוֹרָה. וְאִם בְּזִכּוּתָהּ יִתְאַרְגֵּן שִׁיעוֹר לְמַנְיֵן יְהוּדִים שִׁילְמָדוּ בְּזוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ תִּגְיַע לְסָבוּם אֲגָדֵי שֶׁל מִלְּאִירָדֵי שָׁנִים תּוֹרָה.

וּבְזוֹה"ק (פְּרָשַׁת וַיֵּצֵא קס"א). כְּתוּב: שֶׁכָּל מִזֶּה שְׁנוֹתֵנִים מִשְׁמִים הוּא בְּאַלְפָּה, וְעוֹד כִּידוּעַ כֹּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׁכִינָה שְׂרִיָה, אֲתָה מִכְפִּיל כֹּל מַנְיֵן יְהוּדִים בְּאַלְפָּה. תִּגְיַע לְמִסְפַּר שְׁקֻשָּׁה מְאֹד לְחֶשֶׁב 6 זִילְיוֹן ו' 400 טְרִילְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. – וְיִי יוֹכֵל לְחֶשֶׁב אֶת גּוֹדֵל הַשְּׂכָר הַנִּצְחָי שִׁיעוּקָפוּ לְזִכּוּתָהּ בְּוֹדָאוֹת!!!

חַוִּינֵן הַשְּׂתָא עַד כְּפֹה גְדוֹל וְעֵצוּם כְּחוֹ שֶׁל הַלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזוֹהַר, אֵינִן לָנוּ אֵלָּא לְחֹק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלָאכַת הַקְּדוּשָׁה, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִיץ וְכֹחַ וְחֹזֶק בְּעִבּוּדְתֶם הַקְּדוּשָׁה, אֲמִצּוֹ מְתַנְיִים וְחֲגָרוּ עַז לְחַמְשִׁיד וּלְהַפְיִין אֶת אֹזְרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, לְפָרְסֶם כְּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסַיַע בְּכָל מִזֶּה דְאַפְשָׁר, וְהוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל וּלְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרִיתָא לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָא מְעַפְרָא.

וְחַלּוּוּאֵי שְׁנוּזָה בְּשַׁבּוּעַ תּוֹה, פְּרָשָׁה זֹה, בְּהַתְּחִילָה גְּאֵלֶת מִצְרַיִם כְּמִי צִאֲתָהּ מִצְרַיִן מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת וְנִזְכָּה בְּלָנוּ יַחַד לְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּכָ"א.

בְּרִיךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יְמִלּוּהָ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

